

Της Δημοσιογράφου Ελένης Σκαρλάτου

29 Φωτό

Έφτασα εδώ για να αποτίσω φόρο τιμής σε κείνους, τους Ήρωες Έλληνες προγόνους μας, να ανάψω ένα κεράκι στη μνήμη τους, να γονατίσω στο παγωμένο...

μάρμαρο και να ψιθυρίσω ένα ευχαριστώ ...

Πάνω από τα βορειοδυτικά μας σύνορα, στη Βόρεια Ήπειρο, υπάρχει ένα ζωντανό κομμάτι του Ελληνισμού, που αντιστέκεται κρατώντας μέσα στην καρδιά του την Ελλάδα. Είναι ο Ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου που, παρά τις διώξεις που είχε υποστεί στο παρελθόν και την αθρόα έξοδό του προς την Ελλάδα μετά το 1991, συνεχίζει την μακραίωνη ύπαρξή του.

Μια επίσκεψη στα ελληνικά χωριά της Βορείου Ηπείρου είναι αρκετή για να αντιληφθεί κανείς πως ο Ελληνισμός βαστάει ακόμη, σε πείσμα των καιρών και των «τρελών ανέμων» της Ιστορίας....

WELCOME TO ALBANIA

Η είσοδός μας χαράματα της Κυριακής 22ας Οκτωβρίου στη «Χώ ρα των Αετώ ν» όπως ονομάζεται στα Αλβανικά η Αλβανία (Σκιπέρια) θύμιζε κάτι από την άφιξη του Δάντη στις Πύλες της Κολάσεως. Τί θα συναντούσαμε εκεί; Τι να υπάρχει άραγε πέρα από τα σκουριασμένα συρματοπλέγματα που χάνονται στα φαλακρά της βουνά και κρύβονται ακόμα στα ψημένα χώ ματα αυτής της άλλης χαμένης πατρίδας της Βορείου Ηπείρου;

Η Νότια Αλβανία είναι γνωστή στους Έλληνες ως η πατρίδα μιας σημαντικής ελληνικής μειονότητας που αριθμεί πλέον λιγότερα από 90.000 μέλη που ζουν στα 40 και πλέον χωριά καθώς ς ένα σημαντικό τμήμα της μετανάστευσε μετά το 1991 στην Ελλάδα. Η Ελληνική μειονότητα της Βορείου Ηπείρου υπέφερε την καταπίεση του καθεστώ τος του Εμβέρ Χότζα όπως και ο Αλβανικός λαός. Τώ ρα όλοι ζουν σε μια νέα πραγματικότητα και οι Έλληνες της Βορείου Ηπείρου αποτελούν μια ζωντανή γέφυρα σύνδεσης ανάμεσα στον Ελληνικό και στον Αλβανικό λαό. Και τώ ρα στα Ελληνικά χωριά της κοιλάδας της Δρόπολης εκεί που είναι διάσπαρτα τα οστά των προγόνων μας και τα σκεπάζει χρόνια τώ ρα το φιλόξενο χώ μα της χαμένης πατρίδας..

Βουλιάρατες. Ένα περήφανο Ελληνικό χωριό.

Το χωριό των λυγμών και των ψυχών. Το χωριό που όσο περνούσαν τα χρόνια επιθυμούσα να επισκεφτώ για να ανάψω ένα κεράκι στη μνήμη των προγόνων μας, στα παλληκάρια που όργωσαν τα βουνά και πότισαν με το αίμα τους τη γη της Δρόπολης για τη δική μας ελευθερία.

Στις Βουλιάρατες έγιναν το Χειμώ να του 1940-41 σκληρές μάχες ανάμεσα στους Έλληνες και τους Ιταλούς στρατιώ τες με μεγάλες απώ λειες για τον Ελληνικό στρατό. Υπάρχουν στο χωριό οι ορθόδοξοι ναοί του Αγίου Αθανασίου και της Αγίας Σκέπης που επί Χότζα είχαν κλείσει και ξανάνοιξαν το 1991 Ξανάνοιξαν και ανακαινίστηκαν. Περιδιαβαίνοντας στις Βουλιάρατες κι ακούγοντας τους κατοίκους να μιλούν Ελληνικά έχεις την εντύπωση πως δεν έχεις περάσει τα σύνορα. Τα παιδιά παίζουν μιλώ ντας μεταξύ τους Ελληνικά και ο Έλληνας επισκέπτης ανατριχιάζει.

Καθώς διασχίζουμε το δρόμο για το Αργυρόκαστρο περνάμε μέσα από την κοιλάδα της Δρόπολης που διαρρέεται από τον ποταμό Δρίνο τον γνωστό μας Αώ ο.

Δίπλα από τις Βουλιάρατες βρίσκεται το χωριό Ζερβάτι που είναι κτισμένο στους πρόποδες του βουνού Δριάνου. Είναι ένα πολύ παλιό χωριό κατοικημένο από την εποχή των αρχαίων Ιλλυριών και Ηπειρωτών. Καμάρι του χωριού η βυζαντινή εκκλησία Κοιμήσεως της Θεοτόκου με το μεσαιωνικό νεκροταφείο. Αφήνοντας πίσω μας αυτά και άλλα χωριά φτάνουμε στο Κεφαλοχώρι της Δρόπολης τη γνωστή Δερβιτσάνη. Το χωριό με μια πρώ τη ματιά δείχνει εικόνα εγκατάλειψης που αμβλύνεται ωστόσο από τις φωνές των παιδιών που παίζουν δίπλα μας. Αν και σε Αλβανικό έδαφος το χωριό αποπνέει Ελλάδα όπως και πολλά ακόμα χωριά ζουν με τα φαντάσματά τους, αναπολώντας τις μέρες που έσφυζαν από ζωή πριν εγκαταλειφθούν και γίνουν σκιές του αλλοτινού τους εαυτού.

Κοιτάζω τα χαλάσματα ενός παλιού πέτρινου σπιτιού με την ξεχαρβαλωμένη πόρτα και τα άδεια δωμάτια. Μοιάζει με πρόσωπο που με κοιτάζει μοχθηρά, σαν να θέλει να εξομολογηθεί κάτι το τρομακτικό το οποίο όμως ούτε εκείνο θέλει ν' αρχίσει ούτε όμως κι εγώ ν' ακούσω.

Αργυρόκαστρο. Η πέτρινη πόλη της Βορείου Ηπείρου, το γκρίζο ελληνικό χωριό, η πέτρινη μυρμηγκοφωλιά, σκαρφαλωμένη με κόπο στην πλαγιά του βουνού. Η οθωμανική του αρχιτεκτονική μοναδική μοιάζει να σταμάτησε ο χρόνος τότε στις αργές εποχές όπου οι άνθρωποι ακολουθούσαν βραδύτερους ρυθμούς. Κέντρο του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου έχει αναγνωριστεί το 2005 ως παγκόσμια κληρονομιά από την UNESCO.

Αφήνοντας πίσω μας την πέτρινη πόλη μάλλον όλοι σκεφτόμαστε πως κάποιο μυθιστόρημα διαβάσαμε παρά πως περπατήσαμε τα σοκάκια της και αγγίξαμε το κάστρο της. Εμείς αποχωρήσαμε αφήνοντας την πόλη να ζει στους δικούς της πέτρινους ρυθμούς.

Άγιοι Σαράντα. Εδώ ο χρόνος αλλάζει μορφή γιατί στα πόδια μας βρίσκεται το Ιόνιο κι απέναντι η Κέρκυρα. Μυρίζει κάτι σύγχρονο, άτι διαφορετικό. Είναι μια όμορφη Αλβανική πόλη κτισμένη τελευταία στα ερείπια της Αρχαίας πόλης Όγχησμος η οποία ήκμασε κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους. Εκκλησίες και τζαμιά συνυπάρχουν και οι κάτοικοι παλεύουν με το χθες για να φτιάξουν το σήμερα. Εδώ και το μεσημεριανό φαγητό με φόντο τα καταπράσινα νερά του Ιονίου.

Η επιστροφή είχε μια άλλη μαγεία αφού φτάσαμε νύχτα στην Ηγουμενίτσα τη μαγευτική και από εκεί Καλαμπάκα-Τρίκαλα.

Η υπόσχεση δόθηκε για κάτι άλλο γρήγορο και ωραίο όπως πάντα, οργανωμένο από το τουριστικό γραφείο Κούρεντα που γνωρίζει τις απαιτήσεις των ταξιδιωτών που θέλουν να ταξιδεύουν με σιγουριά και άνεση. Αυτά εδώ συνδυάζονται μοναδικά.

Ο Οδηγός μας, ο Κώστας Κούρεντας, άψογος επαγγελματίας, συνετός οδηγός που σε κάνει να νοιώθεις σιγουριά, ακούραστος και ευχάριστος, κάνει το παν ώστε να μείνουν όλοι ευχαριστημένοι και να σκεφτούν ότι θα τον ήθελαν για οδηγό και στην επόμενη εκδρομή τους.

Σε ευχαριστούμε Κώστα, θα τα πούμε σύντομα, στην επόμενη εκδρομή.

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Ι.ΝΑΟΣ «Κοιμήσεως Θεοτόκου»
ΔΕΡΒΙΤΣΑΝΗ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Την Παρασκευή, 27 Οκτωβρίου,
στο πνευματικό κέντρο το ιερού ναού
της ενορίας μας,
θα γίνει συνάντηση γυναικών
με θέμα: **Μελέτη Αγίας Γραφής,**
ώρα 05.00 μ.μ.

Παρακαλούνται οι ενορίτισσες να προσέλθουν
στην συνάντηση.

ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

